HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

גין קשור כו'. כלומר אפילו קשירה לא לריך: **והוא שמתוקן.** מוכן מאתמול לכך: **ת"ל רבי ירמיה.** אמאי פשיטא ליה מר לקולא: **נימא מר.** דלא פליגי רבנן אלא אתלויה דרבי אליעזר בעי קשור ותלוי ואפילו קשור אם רלחצו נגרר לארץ אפשיא ליה רבי אליעזר כשומטו מן הקרקע ובוה בו לכאהלה ורבנן אמרי ליה בין תלוי בין נגרר פוקקין בו ובלבד שיהא קשור: **דאמר רבה בר בר חנה.** בתלייה הוא דפליגי ולא בקשירה דאמרי לה לפלוגתא דנגר הנגרר ואסם לדברי הכל קשור בעינן: **נגר. ימד שמוקעין באור שבאמצע ונועלין בו את הדלת: הנגרר.** כדאמרינן בסוף בלא אלא שאינו נגרר לארץ: **נועלין בו במקדש.** דכיון דקשור בו מיוחד ועומד הוא לכך וכבר נגמר בין זה מבעוד יום ואין בו אלא גזירת שבות מדבריהם ואין שבות במקדש[ה]: **ומסוגא.** אלמוג קשור כלי אלא כאהוא שומטו מן האור מיהו ע"ג קרקע הלכך כאמוקעו בשבת בוה הוא ואיסורא לאוריתא הוא לף במקדש: **המוגא מוסר במקדש.** דכיון דאמוקעו מאתמול לאו בוה הוא: **שקשור ותלוי.** לאחו העליון אבל לאחו התאתון מגיע לארץ: **מאן תנא נגר הנגרר.** אסור דבעי תרתי: **ר"ח היא.** דאמר גבי פקק האלון תרתי בעינן מכלל דר' יהודה כרבנן אלמא רבנן קשירה בעו: **כי האי תנא.** דאמרי קשירה לא בעי כרבן שמעון בן גמליאל דאמר אאוקעו אאוקעו בשבת בוה הוא ואיסורא לאוריתא הוא: **שהקינו.** שהזמינו: **אמר רב יהודה** גרסינן. ולא גרסינן ואמר: שיש

א בין קשור בין שאינו קשור והוא שמתוקן א"ל ר' ירמיה ולימא מר בין תלוי ובין שאינו תלוי והוא שקשור דאמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן כמחלוקת כאן כך מחלוקת בנגר הנגרר [ב]דתנן נגר הנגרר נועלין בו במקדש אבל לא במדינה והמונח כאן וכאן אסור ר' יהודה אומר המונח [ג]במקדש והנגרר במדינה ותניא איזהו נגר הנגרר [ד]שנועלין בו במקדש אבל לא במדינה כל שקשור ותלוי וראשו מגיע לארץ ר' יהודה אומר [ה]זה אף במדינה מותר אלא איזהו שבמדינה אסור כל שאינו לא קשור ולא תלוי ושומטו ומניחו בקרן זוית ואמר רבי יהושע בר אבא משמיה דעולא מאן תנא נגר הנגרר ר"א היא א"ל אנא דאמרי כי האי תנא דתניא [ו]קנה שהתקינו בעה"ב להיות פותח ונועל בו בזמן שקשור ותלוי בפתח פותח ונועל בו אין קשור ותלוי אין פותח ונועל בו רשב"ג אומר מתוקן אע"פ שאינו קשור אמר רב יהודה בר שילת אמר רב אסי א"ר יוחנן [ז]הלכה כרשב"ג ומי אמר רבי יוחנן הכי והתנן כל כסויי הכלים שיש

בעי ר"ש קשור ותלוי יותר מאהל כלי תשמיש שרי להסס תשמיש בית מידי דהוי אכיסוי קרקעות שהממילו בסס להלריכס בית אחיזה אע"ג דסי משום שבות[ד] נאסר טלטולס במקדש[ה] בקניס וכמקלות לעניל אבל משום בנין ליכא אפילו כלל אפילו מדרבנן וקאמר לר"ת[ו] מנלן[ז] דאפילו רבי אליעזר ורבנן במוספת אהל עראי כיון דאפילו בטלטול דילמא אחד הוא דאפילו[ח] ותירץ ר"ת בספר היאר דל"ל הוה ליה למנקט פלוגתייהו במילתא דלא שייכא בית מוספת אהל כי היכי דנגר הנגרר ומדנקט פלוגתא בפקק האלון דשייך בית מוספת אהל ש"מ דאפילו באהל עראי ליכא למימר דדווקא באהל פליגי ולא בטלטול דהא בהיתה לנגר לא שייך אלא איסור טלטול אפ"ה אפילו בה ר"ש ורבנן[ט] דע"כ אינהו לן למימר דת"ק דנגר היינו ר"ש דרבנן שרו אפילו בפקק האלון ס"ס בנגר דלא שייך איסור אהל אלא איסור טלטול אלא ודאי בתרתי פליגי דר"ש אסר בפקק האלון ומשום טלטול בשאין תורת כלי גמור עליו ואפי' יש עליו תורת כלי גמור כגון שיש לו בית יד אסור מ"מ משום תוספת אהל עראי כיון דבטלי בפקק ורבנן שרו אפי' אין עליו תורת כלי לגיל לו משום טלטול ולא משום אהל: **רבי יהודה אומר בו'.** ובעירובין מסקינן אמר רב יהודה אמר שמואל הלכה כרבי יהודה וקאמר לר"י דהא שמואל גופיה סבר לעיל בפרק במה טומנין (דף נ.) גבי חריות של דקל שגדלן לעציס דבאאבצה בעלמא סגי לאיאמר רב (יהודה) אומר קושר ושמואל אמר מושב וקאמר התם דשמואל ס"ל כרשב"ג דאמר חריות של דקל שגדלן לעציס וגמלך עליהן לישיבה ס"ל דקשר ות"ל היכי קאמר הלכה כרבי יהודה דבעי קשירה משום איסור טלטול דהא לא שייך איסור בנין בהיתה לנגר הנגרר אלא איסור טלטול ומשום איסור טלטול בעי רבי יהודה קשירה כדפירשתי וליכא לפרושי דבנגר הנגרר להכא לאפוקי מאיסור בנין הוא דבעי קישור אבל משום איסור טלטול לא הוה בעי קישור אלא במחסצה בעלמא כרשב"ג ת"ל מאי קא משמע לי' ר' אבא בר כהנא לר' ירמיה אנא דאמרי והוא שמתוקן אע"פ שאינו תלוי שרי. ואע"ג דאמר לר' אבא בר כהנא לר' ירמיה אלא תלוי, כי הא דתניא בתוספתא בנגר הנגרר[ב] ומקשינן עלה אהא דתניא בתוספתא בנגר הנגרר בעה"ב להיות פותח ונועל בו, ואמר רשב"ג מתוקן אע"פ שאינו קשור, ואמר משמיה דר' יוחנן הלכה כרשב"ג דקאי רשב"ג כחכמים. ואקשינן היכי אמר ר' יוחנן הילכתא כרשב"ג ורשב"ג שרי אע"פ דליכא תורת כלי עליו, ור' יוחנן

שקשור ותלוי וראשו מגיע לארץ. פירוש לאחו העליון תלוי ולאחו התאתון מגיע לארץ כדפירש בקונטרס ונראה לרשב"ם דלאפילו שני הראשים מונחים לארץ אלא שקשור דברי בפקדש ואפי' נקטו בגוונא לאמעיון דאפ"ה לאסור במדינה והשתא אתי שפיר הא דתנן במחסצה והמונח כאן וכאן אסור דאפילו אי לא קשור ולא תלוי אלא שומטו ומניחו בקרן זוית אפ"ה אסור במדינה דכיון דאפילו שני הראשים מונחים בארץ אלא שקשור אסור במדינה אבל לא בעיר